

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423201854
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6423201854.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, pracovisko Žiar nad Hronom, dieťa rodičov: matka C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, E. B. F. a otec A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XX, H. I., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23P/16/2023-126 zo dňa 25. októbra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23P/16/2023-126 zo dňa 25. októbra 2023 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) výrokom I. návrh otca na zníženie výživného zamietol; výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania dňa.

2. Okresný súd citujúc § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 62 ods. 1, 2, ods. 4 prvá veta a ods. 5 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 78 ods. 3 zákona o rodine mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že na strane maloletého dieťaťa nedošlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom, teda za obdobie 6 mesiacov. Maloletý má 9 rokov, je žiakom tretieho ročníka základnej školy. Porovnávajúc pomery rodičov dospel okresný súd k záveru, že ani u matky nenastala výrazná zmena jej príjmových pomerov. Stále je zamestnaná v spoločnosti TOPPRES D.A., spol. s r.o., jej čistý priemerný mesačný príjem za obdobie posledných dvanástich mesiacov predstavuje sumu 627,58 Eur (predtým 568,45 Eur). Od posledného rozhodnutia súdu došlo k vyporiadaniu podielového vlastníctva k nehnuteľnosti, titulom ktorého bola matke vyplatená suma 15 000 Eur. Matke zanikla vyživovacia povinnosť voči plnoletej dcére, ktorú mala v čase posledného rozhodovania súdu.

3. U otca okresný súd nezistil podstatnú zmenu v jeho osobných a majetkových pomeroch. Otec maloletého je od 10.10.2022 práceneschopný, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 157 Eur (predtým 128,20 Eur). Od posledného rozhodnutia súdu došlo u otca (rovnako ako u matky) k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, titulom ktorého bola otcovi vyplatená suma 15 000 Eur. Otec odôvodňoval svoj návrh na zníženie výživného nepriaznivým zdravotným stavom, pre ktorý nemá možnosť zamestnať sa a dosahovať príjem. Z predložených lekárskejších správ mal okresný súd preukázané, že otec maloletého sa pre problémy s krčnou chrbticou, cystou v predĺženej mieche, vertigom a inými diagnózami už dlhodobo lieči v neurologickej ambulancii, vo FBLR

ambulancii a absolvuje rehabilitačnú liečbu, pričom mal za to, že výrazná zmena v zdravotnom stave otca od posledného rozhodovania súdu o výživnom nenastala. Okresný súd konštatoval, že otec v súvislosti s jeho nepriaznivým zdravotným stavom v konaní preukázal zvýšené výdavky spojené s liekmi a rehabilitačnou liečbou, ktoré však podľa okresného súdu nemožno považovať za takú relevantnú okolnosť, pre ktorú by bolo dôvodné zníženie výživného na maloletého. Okresný súd poznamenal, že otec maloletého nepracoval ani v čase, keď ešte nemal závažné zdravotné problémy. Naposledy bol evidovaný ako nezamestnaný v období od 30.04.2008 do 01.07.2018 a dňa 02.07.2018 bol z evidencie vyradený na vlastnú žiadosť. Od 01.02.2004 otec poberá pomoc v hmotnej núdzi. Otec aj napriek tomu, že nemá príjem zo zárobkovej činnosti, nie je úplne nemajetný. Je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, osobného motorového vozidla a nákladného privesu. Tiež disponuje finančnou hotovosťou z vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Pokiaľ otec maloletého argumentoval, že je nútený riešiť svoju bytovú otázku, okresný súd nepovažoval za účelné, a ani nevyhnutné, aby ju riešil neúčelnou rekonštrukciou starého rodinného domu, ktorého nie je výlučným vlastníkom, prípadne zabezpečením si bývania výlučne kúpou bytu. Je povinnosťou otca, aby si zabezpečil svoje pomery tak, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému, ktorý je na jeho výživu odkázaný. Suma 70 Eur určená súdnym rozhodnutím, nepokryje ani najzákladnejšie výdavky maloletého ako sú strava, hygiena, bývanie, oblečenie, zdravotná starostlivosť, nehovoriac o nevyhnutných výdavkoch spojených s povinnou školskou dochádzkou a ďalšími potrebami maloletého. Je na mieste, aby otec maloletého prehodnotil svoj postoj k plneniu vyživovacej povinnosti a zabezpečil si svoje pomery tak, aby bol schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Navrhol aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23P/16/2023-126 zo dňa 25.10.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13CoP/9/2023-265 zo dňa 31.03.2023 tak, že bude povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 40 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči matke maloletého. Vo svojom odvolaní poukázal na svoj vážny zdravotný stav, ktorý si nespôsobil sám. Nie je schopný prejsť väčšiu vzdialenosť, aby sa nezadýchal, má závraty a ťažká ho. Má problémy s vnútorným uchom, nevie udržať rovnováhu. Jeho stav nie je možné napraviť žiadnymi liekmi, či operáciou. Od roku 2021 sa jeho stav zhoršuje, pribudli mu nové diagnózy. Užíva denne viac druhov liekov na predpis, v minimálnom počte 5 kusov ráno a večer. Pokiaľ potrebuje navštíviť lekára, musí použiť osobné motorové vozidlo, nakoľko cestu mestskou hromadnou dopravou nezvláda. Tiež má problémy s močením, nemá cit. Naďalej je práceneschopný, jeho stav je trvalý a jeho zlepšenie nie je možné. Súd prvej inštancie, ako ani súdy v predchádzajúcich konaniach, nebrali do úvahy jeho vážny zdravotný stav, ktorý preukázal dokladmi o absolvovaných vyšetreniach, či liečeniach. Osoba s takým zdravotným stavom ako má on, nie je schopná vykonávať akékoľvek zamestnanie. V minulosti bol evidovaný na úrade práce, mal záujem sa zamestnať, avšak po roku 2010, kedy prekonal mozgovú príhodu a musel sa znovu naučiť chodiť, či rozprávať, nie je schopný pracovať. Otec poukázal na oznámenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poltár, ktorý uviedol, že všetci zamestnávateľia ho odmietli zamestnať vzhľadom na jeho zdravotný stav. Poukázal tiež na lekársku správu neurológa A. J. K. zo dňa 14.09.2022, v ktorej je uvedené, že od roku 2010 je liečený pre závažné progresívne poškodenie nervových dráh v oblasti malého mozgu, pričom pri uvedenej neliečiteľnej diagnóze nie je predpoklad sústavného pracovného zariadenia. Jedná sa o degeneratívne ochorenie centrálného nervového systému s poškodením v oblasti kľúčových životne dôležitých mozgových centier. Aj napriek opakovanej liečbe sa stav progresívne zhoršuje. Je zrejmé, že jeho zdravotný stav je v súčasnosti zhoršený v porovnaní so zdravotným stavom, ktorý mal v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom. Predložené lekárske správy, oznámenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poltár jednoznačne preukazujú, že nie je schopný sa zamestnať a vykonávať prácu. Okrem toho je nútený pravidelne navštevovať lekárov a podrobovať sa liečbe v ambulancii chronickej bolesti, aby bol jeho zdravotný stav udržateľný, a aby sa nezhoršoval veľmi rýchlo.

5. Otec ďalej uviedol, že za finančné prostriedky, ktoré obdržal z dôvodu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, nie je možné zakúpiť žiadnu nehnuteľnosť, ktorá by slúžila na bývanie bez potreby opráv, či úprav. Potreboval sa rýchlo vystaňovať, keďže nehnuteľnosť, ktorej spoluvlastníctvo s matkou vyporiadaval, musel predať, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov, aby jej vyplatil

jej spoluvlastnícky podiel. Jeho jedinou alternatívou bolo začať žiť v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve viacerých podielových spoluvlastníkov vrátane neho. Do domu, v ktorom aktuálne býva, bol nútený investovať, pretože bolo potrebné vymeniť okná a urobiť nové omietky, aby bol aspoň čiastočne obývateľný. Vzhľadom k tomu, že nemá vlastné bývanie, prišiel o príspevok na bývanie a v súčasnosti poberá príspevok v hmotnej núdzi znížený na sumu 85 Eur mesačne. Pokiaľ by bol povinný uhrádzať výživné na maloletého v sume 70 eur mesačne, bolo by to pre neho likvidačné. S najväčšou pravdepodobnosťou by sa z neho stal bezdomovec bez prístupu k lekárskej starostlivosti. Nemá záujem vyhýbať sa plateniu výživného, avšak je schopný uhrádzať maximálne sumu 40 Eur mesačne. Snaží sa získať invalidný dôchodok, aby mohol v budúcnosti maloletému prispievať vyššou sumou. Veľmi rád by trávil viac času s maloletým, avšak vzhľadom na jeho zdravotný stav to nie je možné.

6. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že zotrúva na svojich písomných a ústnych vyjadreniach, ktoré prezentoval v konaní. Stotožnil sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu.

7. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec má neoficiálny príjem, pretože zo svojho príjmu, ktorý deklaruje vo výške 85 Eur mesačne, by nevyžil. Je si dobre vedomý toho, že neoficiálny príjem mu nikto nikdy nedokáže. Jeho vážne zdravotné problémy sú len divadlo, aby nemusel platiť výživné, najlepšie aby neplatil absolútne nič na vlastné dieťa. Netvrdí, že nemá žiadne zdravotné problémy, ale nie sú také, ako ich opisuje otec. Podľa matky je zaujímavé, že zdravotný stav otca sa zhoršil až vtedy, keď požiadala o zvýšenie výživného v roku 2021. Pokiaľ ide o vypořádanie spoluvlastníctva, nehnuteľnosť bola predaná za 36 000 Eur, z čoho jej otec vyplatil len 15 000 Eur. Otcovi zostalo z kúpnej ceny 21 000 Eur, z čoho by bol otec schopný kúpiť jednoizbový byt, ale jeho lakomosť mu to nedovolila. Peniaze mu ostali, preto má dostatočnú finančnú hotovosť na zaplatenie výživného a aj na zaplatenie všetkých dlhov spojených s výživným pre maloletého. Pokiaľ otec tvrdí, že má bolesti hlavy, nemôže sa sohybať, má závrate atď., je zaujímavé, že vládze prerábať a opravovať nehnuteľnosť. Vyjadřila presvedčenie, že tak ako otca pozná, otec by za túto robotu nikomu nezaplatil.

8. Otec v odvolacej replike uviedol, že nemá neoficiálny príjem. V súčasnosti nie je schopný pracovať, finančne mu vypomáha blízka rodina, vďaka ktorej ako tak dokáže prežiť. Nakoľko bol nútený predať rodičovský dom, disponuje finančnými prostriedkami na prerobenie rodinného domu, v ktorom teraz žije. Jeho finančná situácia mu však nedovoľuje kúpu bytu ako sa mylne domnieva matka. S rekonštrukciou mu pomáhajú kamaráti a známi, rekonštrukcia sa vykonáva veľmi pomaly, podľa časových možností týchto osôb. Pokiaľ matka uvádza, že za predaj rodičovského domu získal finančné prostriedky vo výške 36 000 Eur, neuvádza pravdu. Ak matka tvrdí, že jeho zdravotný stav sa zhoršil od roku 2021, kedy požiadala o zvýšenie výživného, jej tvrdenie vyvracajú lekárske správy, ktoré boli do konania predložené. V roku 2010 prekonal mozgovú príhodu a je zrejme, že od tohto roku je liečený pre závažné progresívne poškodenie nervových dráh v oblasti malého mozgu. Uvedená diagnóza je neliečiteľná, aj napriek opakovanej liečbe sa jeho stav zhoršuje a predpoklad zlepšenia je nulový. V roku 2021 mu pribudli nové diagnózy, musí pravidelne navštevovať lekárov, podrobovať sa liečbe v ambulancii chronickej bolesti, aby bol jeho stav udržateľný a nezhoršoval sa veľmi rýchlo. Nepriaznivý zdravotný stav si neprivodil sám. Finančné prostriedky je nútený vynakladať na kúpu liekov, liečebných pomôcok, či na poplatky za rôzne vyšetrenia.

9. Matka vo svojej odvolacej duplike uviedla, že otec má dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného aj na zaplatenie dlžného výživného, keďže predal nehnuteľnosť.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) potvrdil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine, správne a zákonne rozhodol o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky a plnoletého dieťaťa na zvýšenie výživného, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa v tejto časti odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a poukazuje na ne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP tak, ako sú uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Vo vzťahu k predmetnej veci odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolání. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie. Obligatórnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia.

12. Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods.1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelejšej spoločnosti.

13. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov.

14. V danej prejednáwanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloleté dieťa rodičov plne odkázané, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 zákona o rodine), porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23P/16/2023-126 zo dňa 25.10.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13CoP/9/2023-265 zo dňa 31.03.2023, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletého na sumu 70 Eur mesačne.

15. Okresný súd vyhodnotil správne a v súlade so zákonom o rodine, že nebola preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov na strane otca odôvodňujúca zníženie výživného. Zmeny, ktoré nastali

na strane otca, nie sú trvalé a podstatným spôsobom neovplyvnili jeho schopnosti a možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť doposiaľ určeným výživným, s prihliadnutím na to, že od predchádzajúcej úpravy výživného uplynulo len šesť mesiacov. Okresný súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci.

16. Významnú časť svojej odvolacej argumentácie otec venoval spochybňovaniu správnosti zohľadnenia jeho nepriaznivého zdravotného stavu v predchádzajúcom konaní o určení vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, predkladajúc lekárske správy z vyšetrení datované z obdobia rokov 2010, 2011 (čl. 142), marec 2022, september 2022 (čl. 143). V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že súd rozhodujúci o zmene výživného vychádza pri posudzovaní zmeny pomerov zo skutkového stavu zisteného v predošlom konaní a právneho posúdenia veci vyjadreného v právoplatnom rozhodnutí súdu, ktoré je v zmysle § 2 CMP v spojení s § 219 ods. 4 a § 228 ods. 1 CSP záväzné pre súd aj účastníkov konania a skúma len, či došlo k podstatnej zmene pomerov oproti predošlej úprave a či táto odôvodňuje novú úpravu výživného. V konaní o zmene vyživovacej povinnosti nie je súd oprávnený preskúmať, či prehodnocovať správnosť predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného, pretože posudzovať správnosť rozhodnutia súdu možno len v odvolacom konaní.

17. Odvoláciu námietku otca, podľa ktorej súd prvej inštancie neprihliadal na lekárske správy, ktoré sú súčasťou spisu; nezohľadnil, že jeho stav sa zhoršil aj od posledného rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti, odvolací súd rovnako nemohol vyhodnotiť ako takú, ktorá by mala vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu. Podľa obsahu spisového materiálu otec v rámci konania predložil lekárske nález A. A. A. zo dňa 11.04.2023 (čl. 6 spisu okresného súdu), A. A. A. – Neurologická ambulancia zo dňa 06.06.2023 + 31.03.2023 (čl. 6 -7 + 8-9 spisu okresného súdu), A. F. L. zo dňa 26.04.2023 (čl. 7 spisu okresného súdu) a A. M. L. – Algeziologická ambulancia, z vyšetrení, ktoré otec absolvoval po poslednom rozhodnutí súdu o jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Odvolací súd nespochybňuje, a napokon nespochybnil to ani okresný súd v napadnutom rozsudku (viď odsek 29 napadnutého rozsudku), že otec má zdravotné problémy, avšak tieto už boli známe v čase posledného rozhodovania súdu, čo vyplýva z predložených lekárskejších správ. Otec v konaní, ale nepreukázal, že by od posledného rozhodnutia súdu zmeny jeho zdravotného stavu boli takého charakteru, ktoré by ho vyradili z pracovného procesu, resp. absolútne by ho obmedzili vo výkone práce. Len primerane a podporne, odvolací súd dodáva, že otec nie je poberateľom invalidného dôchodku a nepredložil ani dôkaz o tom, že by bol požiadal o jeho priznanie. Dokonca sám viedol, že o tento má záujem ešte len požiadať. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie nemal preukázané, že by sa u otca v príčinnej súvislosti s diagnózami uvedenými v lekárskejších správach a ich aktuálnym štádiom, podstatným spôsobom znížila miera funkčnej schopnosti otca vykonávať prácu oproti času ostatného rozhodovania súdu o výške jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu.

18. Pokiaľ otec poukazoval na nemožnosť zamestnať sa Oznámením Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poltár zo dňa 16.08.2023, odvolací súd bol nútený konštatovať, že z uvedeného oznámenia nie je možné vidieť aktívny prístup otca k hľadaniu si práce zodpovedajúcej jeho možnostiam a schopnostiam, nakoľko osvedčuje, že otec bol naposledy evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 30.04.2008 do 01.07.2018, vyradený bol dňa 02.07.2018 na vlastnú žiadosť. Z oznámenia zároveň vyplýva, že sa zúčastnil viacerých výberových konaní pri rôznych zamestnávateľoch, avšak nebol prijatý, pretože nespĺňal požiadavky zamestnávateľa a zo zdravotných dôvodov. Podľa odvolacieho súdu, predmetným oznámením nebola preukázaná zmena v objektívnych možnostiach a schopnostiach otca, získať príjem, z ktorého by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť v zmysle príslušných ustanovení zákona o rodine. Uvedené oznámenie sa okolnosťami viaže na obdobie, ktoré bolo rovnako posudzované v prechádzajúcich konaniach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, neosvedčuje zníženie pracovného potenciálu otca ustáleného v poslednom rozhodnutí súdu.

19. Pokiaľ otec poukázal na to, že aktuálne je práceneschopný, odkázaný na sociálne dávky, odvolací súd konštatuje, že ani uvedené skutočnosti nie sú skutočnosťami zmenenými. Dočasná pracovná neschopnosť otca trvá od 10.10.2022 a dávku v hmotnej núdzi otec poberá od 01.02.2004. Rovnako v konaní nebolo preukázané zhoršenie majetkových pomerov otca, hoc už nemá majetkový podiel v rodinnom dome, ktorého podielovým spoluvlastníkom bol spoločne s matkou maloletého. Za tento majetkový podiel obdržal sumu 15.000 Eur, rovnako ako matka. Majetkový podiel otca (oboch rodičov)

iba zmenil podobu na finančnú. Vzhľadom na uvedené, teda vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nemôže mať žiadny vplyv na posúdenie majetkových pomerov rodičov v tom smere, či sa zlepšili alebo zhoršili. Otec tvrdí, že z tejto vyplatenej sumy si nevedel zabezpečiť bývanie kúpou vlastného bývania, preto zainvestoval do rekonštrukcie rodinného domu, ktorého je podielovým spoluvlastníkom. Skutočnosť, ktorú vytkol aj okresný súd otcovi, že investoval do majetku iného (nie je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti), teda nezveľaďoval výlučne svoj majetok, ale majetok iného, preto nemožno uznať, ako zhoršenie jeho majetkových pomerov. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že otec mal možnosť riešiť bytovú otázku iným spôsobom, ako rekonštrukciou starého rodinného domu alebo kúpou nehnuteľnosti. Dodávajúc, že takýmto iným spôsobom, naznačovaným okresným súdom by mohol byť napríklad nájom bytu.

20. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Zároveň sa dostatočným spôsobom vysporiadal aj s ostatnými námietkami uplatnenými otcou už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec maloletého ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach naň opäť i na tomto mieste odkazuje.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

23. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere   hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.